

formfrit som muligt. Der bør ikke kræves mere end fornødent for paa fyldestgørende Maade at godtgøre, at det virkelig har været den afdødes bestemte Villie, at hans Lig skulde brændes.« Udvalget foreslog derfor den ovenfor genvivne Affattelse af § 2. I Landstinget vedtoges Lovforslaget med 51 Stemmer mod 1 (Blang).

I Folketinget vedtoges Loven i den af Landstinget vedtagne Skikkelse, men der var dog Uenighed om et enkelt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt et paa Dødslejet udtalt mundtligt Ønske om Ligbrænding skal være gyldigt uden at være vidnefast, idet et Mindretal af Udvalget (Venstre og Konservative) foreslog at udstemme denne Bestemmelse, hvilket imidlertid forkastedes med 63 Stemmer mod 32.

46. Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Justitsminister Zahle). [A. Sp. 5839—C. Sp. 25, 47].

Fremsat i *Landstinget* $\frac{3}{12}$ (L. Sp. 271). 1. Beh. $\frac{5}{12}$ (L. Sp. 280). 2. Beh. $\frac{10}{12}$ (L. Sp. 295). 3. Beh. $\frac{12}{12}$ (L. Sp. 309). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $\frac{16}{12}$ (F. Sp. 3082). 2. Beh. $\frac{18}{12}$ (F. Sp. 3228). 3. Beh. $\frac{19}{12}$ (F. Sp. 3296). *Loven stadfæstet 23. December 1930.* (Lov-Tid. Nr. 336).

Ifølge Retsplejelovens § 1043, 1. Stk., saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov Nr. 169 af 1. Maj 1923 § 13 og Lov Nr. 191 af 14. Juli 1927 § 23, er Justitsministeren indtil 31. December 1930 bemyndiget til i de kollegiale Retter — herunder dog ikke indbefattet Højesteret — at konstituere i alt indtil 3 Dommere udover det for de paagældende Retter tilsammen fastsatte Antal Dommere. Denne Bemyndigelse indskrænkes ved denne Lov til kun at gælde 1 overtallig Dommer — hvilket anses for tilstrækkeligt —, men udvides samtidig til at gælde indtil 31. December 1932.

Lovforslaget fremkom efter en indtrængende Henstilling fra Præsidenten for Østre Landsret, der henviste til, at der ogsaa efter Ikrafttræden af fornævnte Lov af 14. Juli 1927 ved Østre Landsret til Stadighed har været konstitueret 1 Dommer, der har fungeret som Suppleant for Rettens faste 18 Dommere, der arbejder i 6 Afdelinger. Præsidenten ansaa det ogsaa fremtidig for nødvendigt, navnlig af Hensyn til Sygdomstilfælde og for at kunne bistaa Afdelinger, der til Tider er særlig overbebyrdede, at have en overtallig Dommer.